

Η Λουλουδένια

ΛΙΝΑ
ΡΟΚΑ

Στο τέλος αυτού του δρόμου
υπήρχε ένα παράξενο
δάσος...

με ένα παράξενο σπίτι.

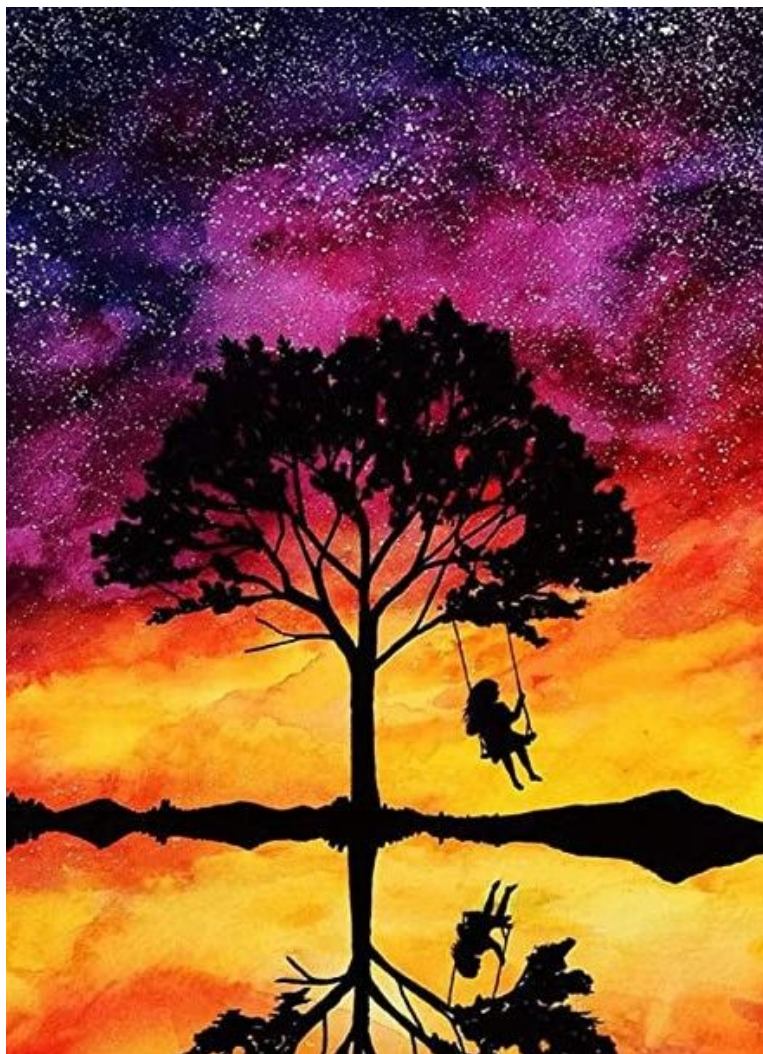
Εκεί ζούσε μια νεράιδα ,
όμορφη σαν το μπουμπούκι .
Γι' αυτό την φώναζαν Λουλουδένια.

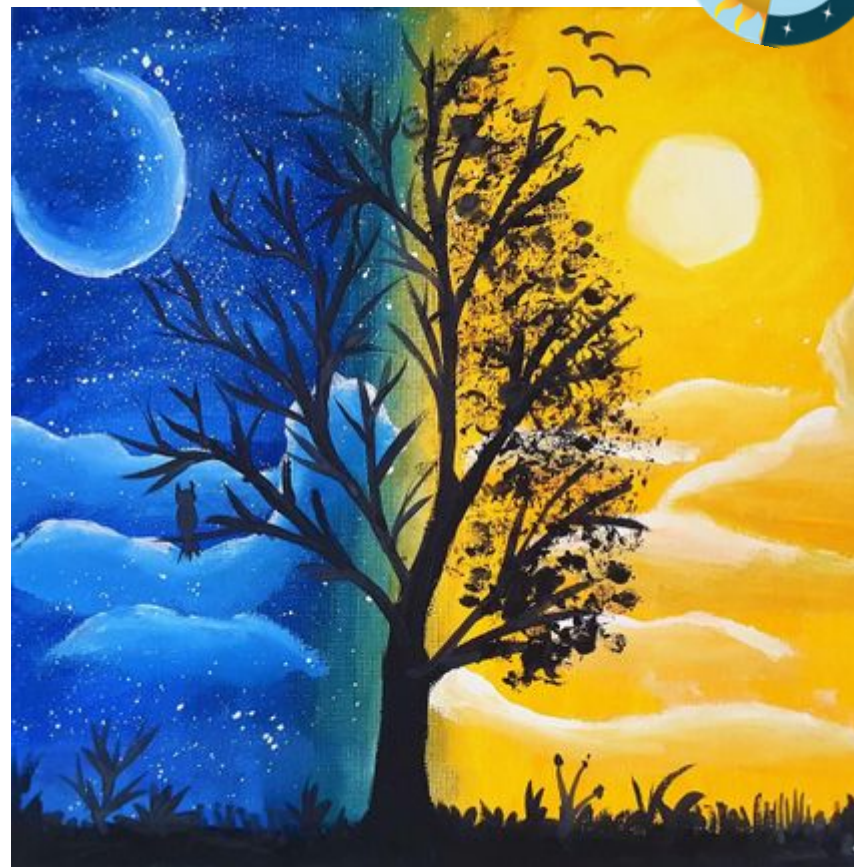
Είχε γεννηθεί κάτω από ένα
τριαντάφυλλο,
μια μέρα της Άνοιξης.

Μεγάλωσε με τη γύρη των
λουλουδιών.

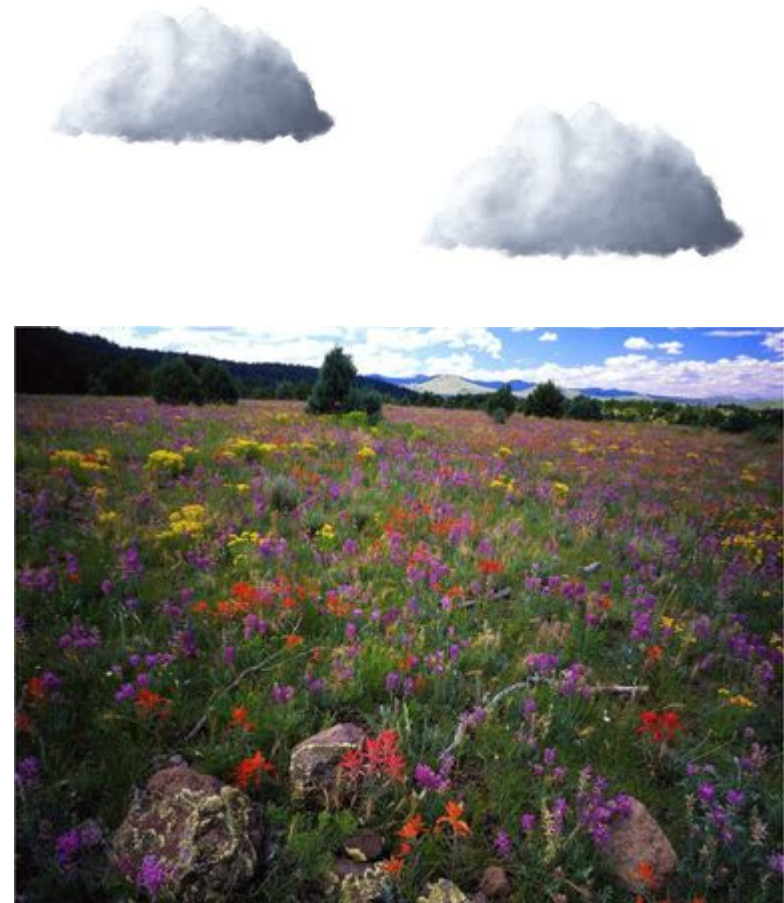
Έκανε κούνια και ξεκουραζόταν
κάτω από ένα πεύκο.

Οι μέρες της ήταν πολύχρωμες
και οι νύχτες της μωβωδάτες.

Ένα δειλινό αποφάσισε να κάνει κάτι μαγικό.
Να πάρει το ραβδί της και να χαρίσει στα
λουλούδια ανθρώπινη "μιλιά".
Κάθε λουλούδι για τον εαυτό του, θα διάλεγε
μία φράση, που θα ήταν συμβολική στον
κόσμο των ανθρώπων,
όταν τα πρόσφεραν σε κάποιον άλλον.

Όλα τα λουλούδια δέχτηκαν με χαρά
το δώρο της Λουλουδένιας.

Έτσι η ανεμώνη διάλεξε τη φράση
"Όχι,σ' αφήνω".

Η βιολέτα
"Μου αρέσει η
απλότητα".

Το κόκκινο γαρύφαλλο,
"Σε θαυμάζω".

Το εντελβάις
"Είσαι γενναίος".

Το ηλιοτρόπιο,
" Θα σ'αγαπώ για πάντα".

Η ημεροκάλη,
" Είσαι η καλύτερη μαμά του κόσμου".

Ο ιβίσκος,
" Είσαι πολύ όμορφη".

Το κυκλάμινο
" Αντίο".

Η μαργαρίτα
"Είσαι ευγενική".

Το νούφαρο
"Αγαπώ την αλήθεια".

Η ορχιδέα
"Σου αξίζει να είσαι βασιλιάς".

Το κόκκινο τριαντάφυλλο
"Σ' αγαπώ".

Το χρυσάνθεμο
"Δεν μ' αγαπάς πια".

Όταν τελείωσε ήταν πολύ
κουρασμένη
και κάθισε να ξαποστάσει.

Τότε άκουσε από το ξέφωτο ένα αδύναμο κλάμα.
Εκεί υπήρχε ένα λουλούδι που η νεράιδα το
ξέχασε.

-Εμένα; ρώτησε το λουλούδι.

-Εσένα μικρό μου, θα σε "βαφτίσω" εγώ.

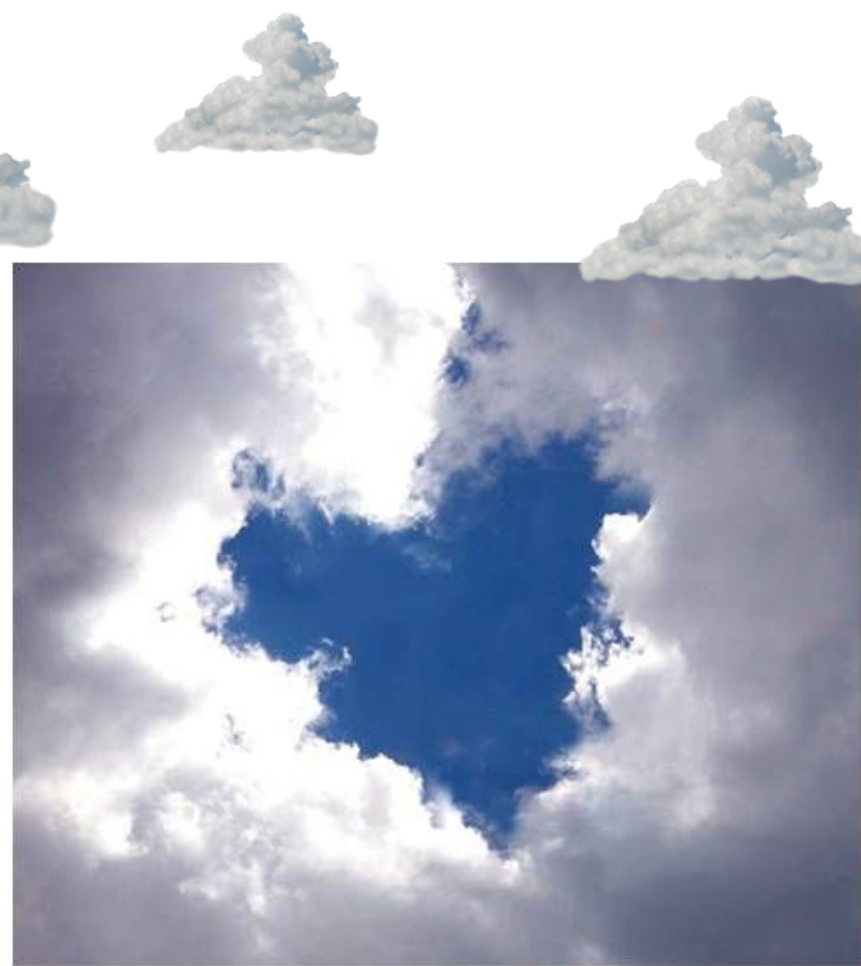
Επειδή είσαι ευαίσθητο και παραπονιάρικο,
θα διαλέξω τη φράση "Μη μ' αγγίζεις" και θα σε
φωνάζουν μη μου άπτου.

Από τότε, αυτό το λουλούδι,
όταν αγγίζεις τον μίσχο του
τα φύλλα του κλείνουν
και μετά από λίγο ανοίγουν.

Όλα τα λουλούδια ήταν ευτυχισμένα
από τη μαγεία της Λουλουδένιας
και αποφάσισαν να της κάνουν στο δάσος
μια όμορφη γιορτή.

Πριν όμως ζήσουμε εμείς καλά
και τα λουλούδια μυρωδάτα
στο δάσος το πικνό,
θα σταθώ σε έναν λόγο
λαϊκό...

Τι σημαίνει στο λόγο τον προφορικό,
το όνομα απ' το λουλούδι αυτό:

Δεν θέλω αυτά τα πράσινα μπαλάκια
και το καρότο στο φαΐ.

Εγώ θα μαζεύω τα παιχνίδια βράδυ,
πρωί;

Κουράστηκα να γράφω στο χαρτί,
ασκήσεις απ' την γραμματική.

Δεν θέλω τη φούστα αυτή
γιατί δεν ταιριάζει με την κορδέλα τη
βυσσινί.

Και ακούς τη μαμά, το κεφάλι να κουνά
και να λέει δυνατά:

"Μη μου άπτου, έχεις γίνει τελικά!

Ταμπέλα έχεις "κρεμάσει" στη κεφαλή
που γράφει:

" Μην αγγίζεις", "Μην ενοχλείς"

και όλους τους ταλαιπωρείς.

